

[Helge Mortensen]

måske i ganske særlig grad er skabt forventninger til de radikale.

Jeg vil slutte med at henvise til en rubrik fra Information den 10. marts, hvor der står, at musikloven giver meget for pengene, og at det kan nås endnu, hvis de radikale på onsdag indtager samme holdning som S og SF. Jeg må bemærke, at artiklerne kom på det tidspunkt, da forslaget behandling var fastsat første gang.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal kun bemærke, at forslaget er fremsat den 20. februar. Det er altså efter den dato, vi har aftalt. Mig bekendt er der ikke søgt om dispensation for, at lovforslaget skal gennemføres i år, men det kan man naturligvis søge om. Man har ikke gjort det endnu; var det ikke på tide at gøre det, hvis det var alvor?

Da vi forhandlede lovforslag nr. L 169, ønskede socialdemokratiet allerede at tage diskussionen om dette lovforslag. Den blev taget dengang, og jeg sagde dengang klart til socialdemokratiet og SF, at de 20 mill. kr. i løbet af 3 år aldeles ikke forskrækker mig, men jeg sagde også, at man ikke kan sjaske et lovforslag, der griber så alvorligt ind i dansk musikliv, igennem i løbet af et par dage. Derimod sagde jeg, at det var nødvendigt, at vi forberedte denne omlægning af dansk musikliv godt. Jeg sagde, at der var ting, som man måtte gennemføre fra regeringens side allerede nu i foråret, og jeg skitserede også, hvad det skulle være for nogle.

Men da vi nu har fået en ny kulturminister, foreslår jeg, at vi beder den nye kulturminister komme og redegøre for i kulturudvalget, hvor langt man er kommet, og hvordan man har tænkt sig at få gennemført resten af det, vi ønsker, her i foråret, og vi er naturligvis et flertal i folketinget. Det skulle være unødvendigt at understrege det.

Men jeg gør opmærksom på, at vi tidligere har mødt besynderligheder. Da jeg foreslog, at vi allerede på dette års finanslov afsatte beløb til gennemførelse af den nye musiklov, mente socialdemokratiet, det var en dårlig idé. Nu blev et par af beløbene alligevel gennemført; der kom forøgede bevillinger bl.a. til instrumentanskaffelse, og så snart de lokale forhandlinger er færdige med hensyn til tilskud til symfonikoncerter i visse byer uden

for selve hjembyen for landsdelsorkestre, så er pengene der.

Men man må jo ikke glemme, at dansk kulturliv, sådan som vi foreløbig opbygger det, er et samvirke mellem lokale kommunale organer og statens organer. Det er klart, vi skal have det til at fungere. Et af de punkter, hvor musikrådets anvisning til os var ubrugelig, var, at den halvdel af landets befolkning, der bor på Sjælland, Lolland-Falster og i hovedstaden, skulle have 75 pct.s tilskud, mens landsdelsorkestrene andre steder i landet, bortset fra Sønderjylland, hvor der gælder særlige forhold, kun skulle have 50 pct.s tilskud. Sådan noget går jo ikke. Det ville betyde, at den rigeste halvdel af landet skulle have tilskud af den fattigste til at drive sine orkestre – det går simpelt hen ikke.

Jeg bad den tidligere indenrigsminister om at hjælpe til med, at der blev ført forhandlinger med de kommunale organer, sådan at de kommunale organer ikke bare kunne nøjes med at bevilge penge til musikformål og andre kulturelle formål, hvis de havde lyst til det, men at det på en eller anden måde blev noget, de skulle gøre. Jeg nævnte som eksempel på, hvor nødvendigt det var, at Københavns amt, der aftager hver fjerde af Det rejssende Landsteaters forestillinger, betaler 6 pct. af udgifterne. Det kan naturligvis ikke fortsætte, for så vil de andre amter sige: så tåbelige er vi ikke; vi vil ikke være til grin for Københavns amt; når det ikke vil betale mere, så vil vi heller ikke, og så ligger det hele på jorden. Det er vi nødt til at forhandle om.

Men som sagt, noget bør gennemføres i foråret, andet til efteråret, sådan at vi kan få det ind på finansloven, og det kan vi også nå, for den skal jo først vedtages i december. Men vi kan ikke gennemføre det med et snuptag her i folketinget; det bliver sjuskeri, dårligt arbejde, og det er os, der bagefter skal tage ansvaret.

Jeg vil gerne gentage, at jeg synes, det er et godt udspil, der er kommet fra musikrådet. Jeg håber, vi kan få gennemarbejdet det, at vi kan påvirke vore lokale organer – og der skal jo trækkes hårdt ikke mindst på socialdemokratiet – så der sker noget ude omkring. Vi skulle nødig komme i den samme situation, som da man sagde til et sted, hvor man ofrer meget på kultur: hvis I kommer med en ny musiklov, trækker vi nogle af bevillinger-